

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2010. év január hó 28. napján** megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és **2010. év február hó 3. napján** kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2009. év március hó 30. napján kelt 8.B.904/2006/86. számú ítéletét **megváltoztatja**.

I. r. vádlottal szemben 1 rb. társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete (Btk. 282/C. § (2) bekezdés III. fordulat, (4) bekezdés II. fordulat) miatt az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és a vádlottal szemben az **eljárást megszünteti**.

A fogyasztói típusú cselekményét a Btk. 282/C. § (1) bekezdésbe ütköző kábítószerrel visszaélés vétségének **minősíti, emiatt az eljárást megszünteti**.

II. r. vádlottal szemben 1 rb. társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete (Btk. 282/A. § (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés) miatt az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és a vádlottal szemben az **eljárást megszünteti**.

A főbüntetését 200 (kettőszáz) napi tétel, 1.000 (egyezer) forint napi összegű, összesen 200.000 (kettőszázezer) forint pénzbüntetésre **enyhíti**. A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 1.000 (egyezer) forintonként kell 1 (egy) napi fogházbüntetésre átváltoztatni.

A kiszabott pénzbüntetésbe **beszámítani rendeli** a vádlott által 2005. év március hó 2. napjától 2005. év november hó 25. napjáig **előzetes fogvatartásban**, majd 2005. év november hó 26. napjától 2006. év április hó 18. napjáig **házi őrizetben eltöltött időt**.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetését **mellőzi**.

III. r. vádlottal szemben 1 rb. társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete (Btk. 282/A. § (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés) miatt az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és a vádlottal szemben az **eljárást megszünteti**.

A vádlott 1.1. pont alatti cselekményét a Btk. 282/A. § (1) bekezdés II. fordulata szerinti kábítószerrel visszaélés bűntettének **minősíti**.

A főbüntetését 2 (kettő) évi börtönbüntetésre **enyhíti**.

IV. r. vádlottal szemben 1 rb. társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettének kísérlete (Btk. 282/A. § (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés) miatt az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és a vádlottal szemben az **eljárást megszünteti**.

A főbüntetését 1 (egy) évi börtönbüntetésre **enyhíti**.

A házi őrizet beszámításánál 4 (négy) napi házi őrizetben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

V. r. vádlottal szemben 1 rb. bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettének kísérlete (Btk. 282/A. § (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés) miatt az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és a vádlottal szemben az eljárást megszünteti.

A főbüntetését 200 (kettőszáz) napi tétel, 1.000 (egyezer) forint napi összegű, összesen 200.000 (kettőszázezer) forint pénzbüntetésre **enyhíti**. A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 1.000 (egyezer) forintonként kell 1 (egy) napi fogházbüntetésre átváltoztatni.

A kiszabott pénzbüntetésbe **beszámítani rendeli** a vádlott által 2005. év október hó 17. napjától 2006. év január hó 18. napjáig **előzetes fogvatartásban**, majd 2006. év január hó 19. napjától 2006. év szeptember hó 13. napjáig **házi őrizetben eltöltött időt**.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetését **mellőzi**.

A Székesfehérvári Városi Bíróság 6.B.754/2002/25. számú ítéletével kiszabott próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtásának **elrendelését mellőzi**.

I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottal szemben elrendelt **vagyoneklobzást mellőzi**.

Az elsőfokú eljárásban I. r. vádlottat érintően felmerült bűnügyi költséget az állam viseli, a fizetendő bűnügyi költség összegét II. r. vádlott tekintetében 70.000 (hetvenezer) forintra, III. r. és IV. r. vádlottak tekintetében egyaránt 200.000 (kettőszázezer) forintra, V. r. vádlott tekintetében 60.000 (hatvanezer) forintra **mérsékli**, a másodfokú eljárásban III. r. vádlottat érintően felmerült 15.000 (tizenötezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen valamennyi vádlott tekintetében fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 2009. év március hó 30. napján kelt 8.B.904/2006/86. számú ítéletében a következő vádlottak büntetőjogi felelősségéről döntött:

I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. kábítószerrel visszaélés büntettének kísérletében, mint társtettes (Btk. 282/C. § (2) bekezdés III. fordulat és (4) bekezdés II. fordulat), 1 rb. kábítószerrel visszaélés büntettében (282/C. § (1) bekezdés III. fordulat és (4) bekezdés I. fordulat); ezért halmazati büntetésül 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra -;

II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. kábítószerrel visszaélés büntettének kísérletében, mint társtettet (Btk. 282/A. § (1) bekezdés III. fordulat és (3) bekezdés), 1 rb. kábítószerrel visszaélés vétségében (Btk. 282. § (1) bekezdés III. fordulat és (5) bekezdés a./ pont); ezért halmazati büntetésül 2 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra -;

III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. kábítószerrel visszaélés büntettében, mely részben kísérlet, részben társtettes, ezért őt 2 év 10 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra -;

IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. kábítószerrel visszaélés büntettének kísérletében, mint társtettes (Btk. 282/A. § (1) bekezdés III. fordulat és (3) bekezdés), 1 rb. kábítószerrel visszaélés büntettében (Btk. 282. § (1) bekezdés III. fordulat); ezért halmazati büntetésül 2 év 8 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra -;

V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. kábítószerrel visszaélés büntettének kísérletében, mint felbujtó (Btk. 282/A. § (1) bekezdés III. fordulat és (3) bekezdés), 1 rb. kábítószerrel visszaélés vétségében (Btk. 282. § (1) bekezdés III. fordulat és (5) bekezdés a./ pont); ezért halmazati büntetésül 2 év 2 hónapi börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Utóbbi vádlott tekintetében elrendelte a Székesfehérvári Városi Bíróság 2003. év április hó 30. napján kelt és jogerős 6.B.754/2002/25. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónapi börtönbüntetés utólagos végrehajtását.

A járulékos kérdések keretében rendelkezett a lefoglalt kábítószeres és ezzel szennyezett tárgyak elkobzásáról; a I-IV. r. vádlottaktól lefoglalt készpénz vagyonekobzásáról, illetve más személynek történő kiadásáról, egyes tárgyak vádlottaknak történő kiadásáról.

Kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére azzal, hogy 52.040 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére súlyosításért, II. r. vádlott védője felmentésért, III. r. vádlott védője enyhítésért, V. r. vádlott és védője az 1. vádpontban részfelmentésért jelentett be fellebbezést. Az ítéletet I. r. vádlott és védője, IV. r. vádlott és védője, III. r. vádlott tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.664/2006/10. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, az ítéleti tényállást túlnyomó részt megalapozottnak találta. Logikai ellentmondásként értékelte azonban, hogy az extasy tableta 8 000 darabot meghaladó része miért az átadás megkísérléséhez tartozó mennyiség? E helyett az 59 darab egész és két darab töredék tableta megszerzésére, tartására, de nem az átadás megkísérlésére vonható következtetés. Ez a mennyiségi és elkövetési magatartásbeli átcsoportosítás álláspontja szerint I. r. vádlott cselekményének jogi minősítését nem érinti. Egyebekben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú eljárásban irányadónak tartotta. Álláspontja szerint a titkos információgyűjtés során beszerzett és nyílttá tett telefonlehallgatási anyagok, valamint a fedett nyomozói jelentések kivonatai megfelelnek a Be. 206/A. §-ában írtaknak. Az iratokból megállapítható, hogy az ügyészség eleget tett az Alkotmánybíróság 14/2002. (III.20.) AB határozatban kifejtett tisztességes eljárás követelményének, amikor a vádirat 9. oldalán bizonyítékként megjelölte a titkos információgyűjtés során keletkezett hanganyagot és a fedett nyomozói jelentések kivonatait. Egyedül a Be. 206/A. § (6) bekezdés I. fordulatában megfogalmazott törvényi feltétel hiányzik, ez azonban nem rontja le a többi meglévő feltételt, mivel a nyomozási bírói határozat - illetve ennek elmaradása - a perbíróságot egyébként sem kötelezi. Összességében a titkos információgyűjtés anyaga bizonyítékként felhasználható volt. Az elsőfokú ítéleti megállapítást a 20. oldal lap közepén azzal indítványozta kiegészíteni, hogy *a titkos információgyűjtés célja a Btk. 282/A. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette miatti eljárás volt (nyomozat iratok 597. oldal)*. Kiegészíteni indítványozta továbbá az elsőfokú bíróság által megállapítottakat a bűnösségi körülmények körében is, melyekre figyelemmel nem volt indokolt az enyhítő szakasz alkalmazása a bűncselekmény a jelentős mennyiség alsó határát mintegy 14-szeresen meghaladó kábítószerre elkövetett bűncselekmény tekintetében. A vádlottak az I. r. vádlott kivételével - egyébként is - büntetett előéletűek.

I. r. vádlott védője írásbeli észrevételt tett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratára. Ebben vitatta a 8 000 darab feletti kábítószer mennyiség eltérő cselekménykénti értékelését, továbbá azt, hogy szervezett elkövetés lenne megállapítható. Kifogásolta a lefolytatott eljárásban a tisztességes eljárás követelményeinek be nem tartását. E tekintetben az elsőfokú bíróság is úgy fogalmazott, hogy az adott cselekmény „valószínűsíthetően” a fedett nyomozó magatartása nélkül nem realizálódott volna. Hivatkozott az Európai Bíróság két jogesetére, a **Teixeira kontra Portugália** és a **Lüdi kontra Svájc** ügyekre, melyekben a bíróság kifejtette, hogy a fedett titkos ügynökök tevékenysége túlment az elfogadhatóság határán, mert ők provokálták ki a bűncselekményt, illetve meghallgatásuk híján sérült a tisztességes tárgyalás joga. Ezen döntésekre figyelemmel is aggályos volt a tisztességes eljárás követelményeinek teljesülése az eljárás során.

A büntetés kiszabása körében indítványozta I. r. vádlott korlátozottságát enyhé-közepes fokúnak megállapítani. Kérte továbbá a vagyonekobbzás mellőzését, végül hivatkozott arra, hogy e vádlott vonatkozásában a megbánás valóban megvalósult,

több évtizedes folyamatos kábítószer használat és függőség után több mint egy éve „tiszt”.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész fellebbezését az írásbeli átirattal egyezően fenntartotta. Kiemelte, hogy I. r. vádlott volt az, aki a megrendelt 8 000 tabletta beszerzésére vállalkozott. Az átadás pillanatában tettenérés történt összehangolt rendőri akció során. A bűncselekmény láncolatosan valósult meg, annak nincs jelentősége, hogy a vádlottak nem ismerték egymást. Kétségtelenül szervezett elkövetési mód állapítható meg, ami azonban nem bűnszervezet és nem is bűnszövetség.

I. r. vádlott védője írásbeli észrevételével egyezően terjesztette elő az ügyészi fellebbezéssel kapcsolatos álláspontját. Az elsőfokú bíróság ítéletének azzal történő helybenhagyását indítványozta, hogy a másodfokú bíróság adjon választ a tisztességes eljárásra vonatkozó felvetéseire. Mi a teendő, amikor az eljárást egy törvénytelen nyomozóhatósági aktus indította, melyet számos törvényes bizonyíték követ? Nyilvánvaló a jogtalanság talaján mozgó cselekmény, de a nyomozóhatóság a legsúlyosabb büntetési tétellel fenyegetett bűncselekménybe „*húzta bele a vádlottat*”. Nem volt felderíthető, hogy pontosan mi történt, mert minden államtitok volt.

I. r. vádlott nyilatkozott személyi körülményei körében arra, hogy jelenleg is jár drogfüggőséget gyógyító kezelésre. Egyebekben nem élt felszólalási jogával.

II. r. vádlott védője vitatta, hogy e vádlott terhére bármilyen adat merült volna fel arra, hogy forgalomba hozatali tevékenységet folytat. E vádlott nem birtokolt, rendelkezési jogot nem gyakorolt a kábítószer fölött, nem hozta össze az eladót és a vevőt. Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság V. r. vádlott felbujtó szerepét, mivel a kábítószer megvásárlása iránti igényt „F26 Laci” fogalmazta meg. A védő álláspontja szerint a cselekmény még kísérleti szakba sem jutott, ez akkor lenne megállapítható, ha I. r. vádlott kiveszi a kábítószert a csomagtartóból. A védő vitatta a vádlottak társtettesi minőségét is.

A titkosszolgálati módszerekkel kapcsolatosan előadta, hogy ezek csak passzívak lehetnek, mert különben megrendíti a jogbiztonságot, ha a fedett nyomozó hív fel valakit bűncselekmény elkövetésére. Ráadásul az általa írt teljes jelentés nem ismerhető meg teljes terjedelmében, a fedett nyomozó kivonatából pedig még az sem következik, hogy a váddal érintett öt vádlottról van benne szó. A tisztességes eljárás követelményrendszerébe ütközik, amikor az ilyen módszerrel beszerzett bizonyítékok kerülnek a büntetőeljárásban felhasználásra. A bizonyítás teljességét pedig nem pótolja a személyes meggyőződés, egy cselekmény összefüggéseit feltételezésekkel nem lehet pótolni.

III. r. vádlott védője az elsőfokú ítélet enyhítése iránti fellebbezését fenntartotta. III. r. vádlott csatlakozott védőjéhez. Elmondta, hogy az elsőfokú eljárásban az ítélet meghozataláig részt vett, az elsőfokú ítéletet utóbb kihírdették neki, azt tudomásul

vette és nem kérte az eljárás rá vonatkozó részének a megismétlését sem. Ilyen igénye most sincs.

IV. r. vádlott védője nem vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és minősítést, melyet tudomásul vett. A vádhatóság súlyosításra irányuló fellebbezésével viszont nem ért egyet. E vádlott birtokában a 8 000 darab extasy sohasem volt. Ő azért ment Budapestre, mert közreműködésétől anyagi hasznot remélt. Cselekményét a vádiratban az ügyészség bűnsegédi részvételnek értékelte. E védő is hivatkozott a fedett nyomozó szerepére, aki alkalmi drogfogyasztókat vett rá arra, hogy jelentős mennyiségű kábítószerrel szerezzenek be.

V. r. vádlott védőjének álláspontja szerint nem nyert bizonyítást e vádlott közreműködése a cselekményben. Vitatta, hogy az V. r. vádlott az F 26 számú nyomozóval találkozott, erre utal IV. r. vádlott vallomása is. Felhívta a figyelmet, hogy a titkos nyomozás azon iratai vehetők csak figyelembe, melyeknek nyíltté tétele megtörtént. Amennyiben nem ismert iratok is vannak, velük szemben nem lehet védekezést előterjeszteni. Az a körülmény, hogy V. r. vádlott ötvenhatszor beszélt IV. r. vádlottal semmit nem bizonyít, mivel ezek baráti beszélgetések, illetőleg sms váltások voltak. A rábírás tekintetében legfeljebb száz darab az a mennyiség, amellyel kapcsolatban ez egyáltalán szóba kerülhet. Amennyiben a bíróság megállapítaná e vádlott bűnösségét, abból az következne, hogy a fedett nyomozó bármikor bárkit felbujthat arra, hogy bűncselekményt kövessen el. Kérte ezért a vádlott felmentését.

V. r. vádlott nyilatkozott személyi körülményeiben bekövetkezett változásra, egyebekben csatlakozott ügyvédjéhez.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) és 349. § (1) bekezdése alapján az egyes vádlottakra vonatkozóan többirányú, más vádlottak tekintetében csak ügyészi fellebbezés alapján az összes vádlott tekintetében felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok nagyobb részének betartásával folytatta le az eljárást. Helyes érvekkel, a Be. 178. § (2)-(4) bekezdésekre hivatkozással, mellőzte a fedett nyomozó tanúkénti kihallgatását. E törvényi rendelkezés azonban nem kerülhető meg akként, hogy a fedett nyomozó helyett az ő vezető tisztjét hallgatja meg tanúként a bíróság. Az elsőfokú bíróság által helyesen ismertetett jogszabályi rendelkezésre figyelemmel a fedett nyomozó tevékenységére nézve nem csak az ő kihallgatása, hanem minden olyan személyé is kizárt, aki a fedett nyomozói tevékenységgel kapcsolatosan hivatalos információval rendelkezik. A Fővárosi Ítéltábla ezért a rendőr alezredes tanúvallomását kirekesztette a bizonyítékok köréből.

Az előbbiekhöz kapcsolódik az elsőfokú bíróságnak az a további eljárási szabálysértése, hogy már a vádirat beérkezésekor, de legkésőbb az ítélet meghozatala előtt nem vizsgálta a védők által már az elsőfokú eljárásban kifogásolt fedett nyomozói provokációt, illetve ennek eljárásjogi hatását, vagyis azt, hogy

törvényesnek tekinthető-e az ügyészi vád, ha törvénytelen nyomozás előzte meg. Nem törvényes vád esetén a bíróság a Be. 267. § (1) bekezdés j./ pontja alapján a tárgyalás előkészítése során az eljárást megszüntetheti. Ezt a határozatot a bizonyítási eljárás lefolytatását követően is meghozhatja az elsőfokú bíróság a Be. 332. § (1) bekezdés d./ pontja alapján a vádlott bűnösségéről való döntés helyett. Már az ítélet meghozatalát megelőző perbeszédében is kifejtette a I. r. vádlott védője a tisztességes eljárás követelményrendszerének megvalósulásával kapcsolatos aggályát jelen ügyben. Hivatkozott a 2/2007. AB határozatra, továbbá a hasonló tényállásokon alapuló Emberi Jogok Európai Bíróságának két eseti döntésére: a Teixeira de Castro kontra Portugália, illetve a Lüdi kontra Svájc ügyében hozott döntésekre. Ezt az eljárási szabálysértést a másodfokú bíróság a későbbiekben részletezettek szerint vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást túlnyomó részt helyesen állapította meg. A rendelkezésre álló bírósági iratokból megállapítható volt azonban, hogy az I. r. vádlott az elsőfokú eljárás idején, majd ezt követően jelenleg is drogfüggőségét gyógyító kezelésen vett és vesz részt.

A tényállás 1. pontjában helytállóan mutatta be a fedett nyomozó tevékenységének engedélyezését és írta le a cselekmény során tanúsított magatartását. Ez vonatkozik a F26 fedett nyomozó V. r. és IV. r. vádlottal folytatott tárgyalásaira (elsőfokú ítélet 9. oldal, az 1. tényállás 1. és 3. bekezdése, 10. oldal 1-2. bekezdés), illetőleg a kábítószer átvétele során tanúsított magatartására (10. oldal 5. bekezdéstől 11. oldal 2. ponttal bezárólag). Az elsőfokú bíróság előbbi helyes megállapításainak azonban hiányzik a ténybeli következtetésen alapuló összegzése. A bizonyítékok körében nem merült fel arra nézve adat, hogy az extasy tableta 8 000 darabot meghaladó részét a vádlottak az átadástól eltérő célra szánták. Nem találta ezért megalapozottnak a másodfokú bíróság a Fellebbviteli Főügyészség ezzel kapcsolatos álláspontját.

Az elsőfokú bíróság ítélete a 2. pontban, az I. r. vádlott által fogyasztás céljából megszerzett kábítószer esetében azonban nem volt minden tekintetben megalapozott. A tőle lefoglalt ilyen célból tartott kábítószer - kokain és marihuána - tiszta hatóanyagtartalma nem érte el a csekély mennyiség felső határát. Az ezt meghaladó kábítószer tiszta hatóanyagtartalmát lefoglalás híján csak becsléssel lehet megállapítani, melynél figyelemmel kell lenni a büntetőeljárás törvény 4. § (2) bekezdésében rögzített egyik legalapvetőbb rendelkezésére: *a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a vádlott terhére* (in dubio pro reo elve). Ennek figyelembe vétele már csak azért is indokolt, mert vegyészszakértővel egzakt módon nem tisztázható a le nem foglalt kábítószer hatóanyagtartalma, ezért kizárólag a vádlotti vallomás áll jelen esetben a bíróság rendelkezésére, melyből kétséget kizáró bizonyossággal nem feltétlenül következik, hogy e vádlott a vád tárgyává tett időszakban a jelentős mennyiség alsó határát biztonsággal meghaladó kábítószerrel szerzett meg fogyasztás céljából. E körben az sem hagyható figyelmen kívül, hogy az állandó bírói gyakorlat szerint az olyan törvényi tényállásoknál, melyeknél a megszerzést pónalizálja a jogalkotó - lőfegyver, lőszer, okirat, vagy

éppen kábítószer alapeseténél - a pillanatnyi birtoklás nem vonható a megszerzés körébe. Abban az esetben, ha a kábítószerhez jutó személy az átvételt követően rögtön elfogyasztja, ezáltal megsemmisíti a kábítószer, ezen magatartásával nem valósítja meg a tartós birtoklást, azaz a tartás törvényes követelményét. Ezért a vádlott ezen cselekményénél kétséget kizáróan azt sem lehetett megállapítani, hogy azt a kábítószer, melyet a vád tárgyává tett időszakban fogyasztás céljából megszerzett valamennyi esetben tartósan birtokolta volna.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a Be. 351. § (2) bekezdés b./ pontjának második fordulója (az elsőfokú bíróság a tényállást az 1. pontban hiányosan állapította meg) és d./ pontja (a 2. pontban tényekből további tényre helytelenül következtetett) szerinti megalapozatlanságot a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja - az iratok tartalma - alapján a következők szerint orvosolta:

- **I. r. vádlott** 2008. év április hó 2. napjától drogfüggőséget gyógyító kezelésen vesz részt a Fővárosi Önkormányzat Nyíró Gyula KH. drogambulanciáján. Kezelése jelenleg is tart (orvosi igazolások: 71. számú; 78. számú; 79. számú tárgyalási, illetve a másodfokú nyilvános ülés jegyzőkönyvhöz csatolva).
- **A tényállás 1. pontjával** érintett valamennyi vádlott tevékenysége arra irányult, hogy az e pontban szereplő kábítószer az F26 számú fedett nyomozó megkapja. A vádlottak a fedett nyomozó felhívására szerezték meg és akarták átadni a 8059 db egész és két töredék extasy tablettát, illetve működtek ebben közre. E felhívás nélkül a cselekményt nem követték volna el.
- **A tényállás 2. pontjában** I. r. vádlott az általa fogyasztás céljából megszerzett, tartott kábítószer tiszta hatóanyagtartalma - a tőle lefoglalt 0,18 gramm tiszta hatóanyagtartalmú kokain és 0,002 gramm tiszta hatóanyagtartalmú marihuána beszámításával - a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapítását a tényállásból kirekesztette.

Ahogy arra I. r. vádlott védője helyesen hivatkozott, az elsőfokú bíróság az ítélet 25. oldalán akként minősítette a fedett nyomozó tevékenységét, hogy „*magatartása nélkül valószínűsíthetően az adott cselekmény nem realizálódott volna*”. Már az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból is az következik, hogy az F26 fedett nyomozó megrendelésére követték el a cselekményt az I-V. r. vádlottak. Az F26 tevékenységének tisztázása érdekében az elsőfokú bíróság még az eljárási törvény által biztosított lehetőségen is túlment, amikor meghallgatta a fedett nyomozó vezető tisztjét. Az ez irányú vizsgálódás eredménytelensége - az, hogy pontosan a cselekmény elkövetésének kezdeményezése minősült államtitoknak - nem értékelhető a vádlottak terhére. IV. r. vádlottnak az elsőfokú ítélet 16. oldal alulról 3. bekezdésében ismertetett vallomása (nyomozati iratok 1311-1313. oldal), a 20. oldal utolsó bekezdésében leírt, a telefonbeszélgetések során elhangzott

kijelentések, továbbá az F26 fedett nyomozó nyílttá tett jelentése annak megállapítására ad alapot, hogy az elsőfokú bíróság előbb idézett mondatából a *valószínűsíthetően* kitétel mellőzendő. A IV. r. vádlott ugyanis a kábítószer megrendelőjeként az F26 fedett nyomozó jelölte meg, erre utalnak a vádlottak között folytatott telefonbeszélgetések és ezeket nem cáfolja az F26 nyílttá tett jelentése sem. Az eljárás során így nem lehetett megcáfolni, hogy az V. r. vádlott kizárólag azért lépett kapcsolatba a IV. r. vádlottal, a IV. r. vádlott és társai kifejezetten azért szerezték be az extasyt, mert azt az F26 megrendelte. A meg nem cáfolt előadásokra tekintettel tényként állapította meg a másodfokú bíróság, hogy F26 fedett nyomozó megrendelésére szerezték meg a kábítószer a vádlottak és működtek közre ennek átadásában és más értékesítéssel kapcsolatos cselekményt nem követtek el a vád szerint sem.

Az irányadó tényállás szerint így az F26 fedett nyomozó bűncselekmény elkövetésére bírta rá az I-V. r. vádlottakat. Az F26 fedett nyomozó ezen magatartása a Btk. 282/A. § (1) bekezdés, (3) bekezdés törvényi tényállásának a Btk. 21. § (1) bekezdése szerinti felbujtói elkövetését meríti ki. A rendelkezésre álló iratokból az állapítható meg - ahogyan azt az elsőfokú bíróság is helyesen rögzítette az ítélet 18. oldalán, hogy - a Fővárosi Főügyész-helyettes bünszervezetbe való beépülésre, illetve bizalmi és álvásárlás végrehajtására adott engedélyt (1994. évi XXXIV. törvény [Rtv.] 64. § (1) bekezdés f./ pont). Nem került viszont sor az Rtv. 67. § (1) bekezdése szerinti *nyomozás megtagadásának, vagy megszüntetésének kilátásba helyezése* a bűncselekményt elkövető fedett nyomozóval szemben, melyet a törvény arra az esetre szabályoz, *ha a megállapodással elérhető bűnüldözési célhoz fűződő érdek jelentősebb, mint az állam büntetőjogi igényének érvényesítéséhez fűződő érdek*. Nem szüntették meg a fedett nyomozóval szembeni nyomozást (ilyen nem is indult) sem az Rtv. 67/A. § (1) bekezdése, sem a Be. 192. § (1)-(4) bekezdése alapján. Utóbbi jogszabályhely (2) bekezdése szerint *a bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja esetén az ügyész a nyomozást határozattal megszünteti, ha a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható fedett nyomozó [178. § (2) bekezdés] a cselekményt szolgálati feladata teljesítése közben bűnüldözési érdekből követte el és a bűnüldözési érdek jelentősebb, mint az, amely az állam büntetőjogi igényének érvényesítéséhez fűződik*. Az előbbi törvényi előfeltételek hiányában az F26 fedett nyomozó tevékenysége nem tekinthető törvényesnek, mert magatartásával bűncselekményre hívta fel a vádlottakat, a nyomozásnak, majd az ügyészi vádnak ez volt a kiindulópontja. A bizalmi, minta és álvásárlás nem felel meg a vádban és a tényállásban foglalt nyomozói tevékenységnek. Bizalmi vagy álvásárlás történik akkor, ha egy már információ szerint rendszeresen kereskedőtől történik vásárlás. Ebben az esetben a vásárló a kereskedőt ebben nem motiválja, míg az irányadó tényállás szerint jelen esetben a nyomozó ügyészi engedély nélkül közvetetten a büntetlen előéletű kábítószerfüggő I. r. vádlottat anyagi előny kilátásba helyezésével rábírta, hogy szerezzon be ne csak saját fogyasztásra, hanem értékesítésre is kábítószer. Ugyanez állapítható meg a korábban már büntetett, de a jelen cselekményt kizárólag a nyomozó felhívására elkövető, a vád szerint egyébként más bűncselekményre nem készülő további vádlottakkal kapcsolatban is.

A fedett nyomozó egyébként sem egy kábítószert rendszeresen árusító szervezetbe épült be, hanem - s e tekintetben is helyes a védői hivatkozás - a kábítószert alkalmoszerűen megszerző, azt egyetlen, a vádbeli alkalommal értékesítő személyeket hívott fel a bűncselekmény elkövetésére. Cselekménye már csak ezért sem minősíthető az Rtv. 64. § (1) bekezdés f./ pontja szerinti mintavásárlás végzésének, illetve álvásárlás, bizalmi vásárlás, bűnszervezetbe való beépülésnek. A bírói engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtés ezen esete akkor alkalmazható, ha egy sorozat bűncselekmény részét képező elkövetési magatartásba kapcsolódik be a minta/álvásárlást elvégző fedett nyomozó, illetve ha egy bűnszervezetbe épül be. Jelen esetben sem a sorozatcselekmény, sem pedig a bűnszervezet megállapíthatósága nem kerülhet szóba, mint arra egyébként a másodfokú ügyési indítvány is helyes megállapítást tesz.

Összefoglalva megállapítható, hogy a fedett nyomozó törvénysértése miatt az előbb ismertetett magyar törvények megszegésével került sor a bírói engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtés eredményének felhasználására, amely egy bűncselekmény törvényi tényállását kimerítő magatartásra indította jelen ügy vádlottjait az 1. pontban.

Helyesen hivatkozott a védelem a tisztességes eljárás követelményeire. Ahogyan erre a 2/2007. (I.24.) AB határozat utal, az 1976. évi 8. számú tvr-el kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán 1966. december hó 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, valamint az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és Alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kihirdetett Egyezmény cikkei fogalmaznak meg ezzel kapcsolatos követelményeket. Az Egyezségokmány 17. cikkének 1. bekezdése tartalmazza, hogy senki nem vethető alá önkényes vagy törvénytelen beavatkozásnak a magánéletével, a családjával, a lakásával, a levelezésével kapcsolatban, és becsülete és jó hírneve nem tehető ki jogtalan támadásnak. A 6. cikk 1. bekezdése szerint *„mindenkinnek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja és hozzon határozatot... az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően”*. Ugyanitt a 3. bekezdés d./ pontja szerint *„minden bűncselekménnyel gyanúsított személynek joga van kérdéseket intézni, vagy intéztetni a vád tanúihoz”*. Ahogyan az előbb felhívott Alkotmánybírósági határozat IV/2.1. pontja megfogalmazza *„a titkos eszközök alkalmazásának lehetővé tételéhez is szigorú, az alapjogokba való beavatkozás minden részletkörülményére kiterjedő garanciákra van szükség. Bizonyos tekintetben pedig annak megítélésére, hogy ezek a garanciák kielégítik-e a törvényben meghatározottság, a jogbiztonság, az előreláthatóság, a kiszámíthatóság elvéből fakadó elvárásokat, s hogy megfelelnek-e a szükségesség és arányosság kívánalmainak, a nyílt eljárásokra vonatkozó szabályozás követelményeinél szigorúbb mérce érvényesül. Ennek az az indoka, hogy ezen eszközöknek az alkalmazása rendkívüli hatalmat biztosít az alkalmazók - adott esetben az állam büntető hatalmát gyakorló szervek - számára és fokozattan*

kiszolgáltatottá teszi az érintetteket. A 3. pontban utal arra, hogy az alapvető jogok a titkos eszközök használata során is csak a szükségesség keretei között korlátozhatók." Az előbbi elvekre figyelemmel is az volt megállapítható, hogy a fedett nyomozó által kifejtett tevékenység nem illeszthető be a rendőrségi törvény, illetőleg az eljárási törvény vonatkozó rendelkezései közé, az törvényesnek semmiképpen nem tekinthető.

Ahogy az 1993. évi XXXI. törvénnyel az Egyezmény a magyar jog részévé vált, ugyanúgy az Emberi Jogok Európai Bíróságának esetjoga is része a magyar jogrendszernek. E körben is helyesen hivatkozott a védő a Teixeira de Castro Portugália elleni ügyére (BH 1999. évi 8. számban közzétéve). Az ítélet összefoglalásában az Emberi Jogok Európai Bírósága megállapította, hogy *„az Egyezmény 6. cikkének 1. pontját (tisztességes tárgyaláshoz való jog) megsértették a kérelmező ellen kábítószer kereskedelem miatt indított eljárásban, amelynek során a kérelmező elítélése elsősorban a bűncselekmény elkövetését provokáló két fedett titkos ügynök vallomásán alapult".* Az irányadó tényállás szerint a kérelmezőt akkor tartóztatták le, amikor két civilben lévő rendőrnek próbált 20 gramm heroint eladni. Utóbbiak *„V.S. közvetítésével keresték meg, akit alkalmi kábítószer-kereskedelemmel gyanúsítottak, amit saját fogyasztása fedezése érdekében üzött. Remélték, hogy V.S. elvezeti őket a szállítójához."* Miután a kérelmezőt bűnösnek találták és 6 év szabadságvesztésre ítélték, az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordult, ahol sérelmezte az Egyezmény 6. cikkének 1. pontjának (tisztességes tárgyaláshoz való jog), 3. cikkének (kínzás tilalma) és 8. cikkének (jog a magán- és családi élet tiszteletbe tartásához) megsértését.

A bíróság megállapította, hogy *„a fedett titkos ügynökök alkalmazását korlátozni kell és garanciákkal kell körülbástyázni még az olyan esetekben is, amelyek a kábítószer-kereskedelemmel függenek össze. A tisztességes követelményét, amit a 6. cikk testesít meg, mindenfajta büntetőügyben érvényesíteni kell a legegyszerűbben éppúgy, mint a legbonyolultabban. A közérdek nem igazolhatja a rendőri felbujtás útján szerzett bizonyítékok felhasználását. A bíróság előtt lévő ügyben azt kellett eldönteni, hogy a két rendőr tevékenysége túlmegy-e azon, amit a fedett titkos ügynök tesz. Ennek körében az volt megállapítható: a kormány nem állította, hogy a rendőrök a bíró által elrendelt és felügyelt kábítószer-ellenes akció részeként léptek volna fel. Arra sincs adat, hogy az illetékes hatóságoknak jó okuk lett volna feltételezni, hogy a kérelmező kábítószer-kereskedő; éppen ellenkezőleg: büntetlen előéletű volt és nem volt ellene folyamatban nyomozás. A rendőrök nem ismerték, hiszen csak két másik személy közvetítésével kerültek vele kapcsolatba. Ráadásul a kábítószer nem a kérelmező házában volt; egy másik személytől kapta, aki pedig egy harmadiktól szerezte. Az ítélet (a kérelemmel érintett portugáliai) sem utalt rá, hogy az őrizetbe vétel időpontjában több kábítószer lett volna nála, mint amennyit a rendőrök kértek tőle, így túllépte volna annak a cselekménynek a kereteit, amire a rendőrök rábírták. Semmi nem támasztja alá a kormánynak azon állítását, hogy a kérelmező hajlott a bűncselekmény elkövetésére. Ezekből a követelményekből csak azt a következtetést lehet levonni, hogy a két rendőr nem korlátozta tevékenységét arra, hogy pusztán passzívan figyelje, amint Teixeira de*

Castro elkövet egy bűncselekményt, hanem olyan befolyást gyakoroltak rá, amellyel felbujtották a bűncselekmény elkövetésére... A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a két rendőr tevékenysége túlment a fedett titkos ügynökök tevékenységén, mert ők provokálták ki a bűncselekmény elkövetését és semmi nem utal arra, hogy azt beavatkozásuk nélkül is elkövették volna. Ez a beavatkozás és ennek felhasználása a sérelmezett büntetőeljárás során azt jelentette, hogy a kérelmezőt már a kezdetekkor megfosztották a tisztességes eljáráshoz való jogtól, következésképpen megsértették a 6. cikk 1. pontját... A sérelmezett szabadságvesztés büntetést nem szabták volna ki, ha a két rendőr nem avatkozik be."

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a jelen eljárás 1. pontjában írt cselekmény minden tekintetben megfeleltethető az előbbi eseti döntésnek. Az e pontban szereplő kábítószer mennyisége - a 17 darab extasy tableta és 1 pakett ketamin tartalmú por 1/1. pontban írt kivételével - nem került volna beszerzésre, átadását nem kísérelték volna meg a fedett nyomozó felhívása nélkül. F26 fedett nyomozó V. r. és IV. r. vádlottakkal lépett kapcsolatba. Közülük V. r. vádlottat ugyan korábban már ítélték el kis súlyú kábítószerrel visszaélés miatt, míg IV. r. vádlottat e cselekmény elkövetése előtt nem ítélték el kábítószerrel visszaélés miatt. A kábítószer szállító I. r. vádlott büntetlen előéletű volt, míg II. r. vádlottal szemben e cselekményt megelőzően nem szabtak ki büntetést kábítószerrel visszaélés miatt. Utóbbi vádlottak sem a „házukban” tartották a kábítószer, hanem ismeretlen helyről és személytől kifejezetten a fedett nyomozó közvetítő által hozzájuk eljuttatott felhívására szerezték meg az átadás céljából. Mindebből pedig az a következtetés vonható le, hogy egyik vádlott sem volt kábítószer kereskedőnek tekinthető. Egyikük sem „hajlott” a bűncselekmény elkövetésére, hanem azért követték el, mert a fedett nyomozó őket arra felhívta, aki nem passzív megfigyelője volt, hanem aktív indukálója a bűncselekménynek. Mindebből pedig az következik, hogy F26 tevékenysége túlment a fedett titkos ügynök Emberi Jogok Európai Bírósága által megkívánt passzív tevékenységén, ő provokálta ki a cselekmény elkövetését, beavatkozása nélkül a vádlottak azt nem követték volna el.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága a Lüdi kontra Svájc ügyében megállapította, hogy „az ügynökként működő rendőr tisztviselő tárgyaláson történő kihallgatásának mellőzése, jelentésének bizonyítékként történő felhasználása a védekezés jogát jelentősen korlátozza, és sérti a tisztességes tárgyalás elvét; sérti az Egyezmény 6. cikkének 3/d. paragrafusát, az 1. paragrafusával összefüggésben.” A bíróság azt is kimondta, hogy sem a telefonbeszélgetések lehallgatása, sem a **fel nem tárt ügynök közreműködése** az adott esetben nem sérti az Egyezmény 8. cikkét. Az ügyben tényként az volt megállapítható, hogy „a vizsgálóbíró a német rendőrségtől kapott tájékoztatás, miszerint Mr. Lüdi azt tervezi, hogy kábítószer értékesít, ezért Svájcban elrendelte telefonbeszélgetéseinek lehallgatását. A rendőrhatalóság megbízta egyik tisztségviselőjét, hogy mint esetleges kokainvásárló jelentkezzen Mr. Lüdinél. Közöttük számos telefonbeszélgetés zajlott le, melyek során az ügynök sürgette a folyamodót az ügylet lebonyolítására. Mr. Lüdi a kokainvásárlás céljára több lépést tett, külföldre utazott, pénzt igyekezett szerezni, esetleges eladókkal

létesített kapcsolatot. Öt alkalommal találkozott az ügynökkel személyesen, aki a kilétét nem fedte fel a kokain eladása tárgyában. 1984. augusztus 1. napján letartóztatták jogellenes kábítószer-értékesítés vádjával." Az eljárás során „a rendőrség tisztviselője névtelensége védelme céljából a bíróság elutasította tanúkénti meghallgatását, arra az álláspontra helyezkedett, hogy az általa készített jelentésből és az ügynöki közbeavatkozás szalagjaiból megállapítható, hogy a folyamodó - függetlenül az ügynök részvételétől - jelentős mennyiségű kábítószer szolgáltatása ügyében tevékenykedett." A bíróság megállapította, hogy a titkos ügynök működése önmagában nem tekinthető az Egyezmény értelmében a magánéletet érintőnek, mivel az alkalmazása 2 kg, majd 5 kg eladásával összefüggésben történt és a letartóztatás volt a cél. Ugyanakkor a bizonyítékok előterjeszthetőségének a megítélése és azok értékelése tekintetében sérült az Egyezmény 6. cikke 1. és 3/d. bekezdései. E körben nem hagyható ugyanis figyelmen kívül, hogy az adott ügyben nem egy névtelen tanú vallomása alapján történt a bűnösség megállapítása, hanem az ügynöknek, mint „felesküdt rendőr tisztségviselőnek az írott jelentése, valamint a vádlott beismerése és a vádlott-társ nyilatkozata alapján. Az eljárás során azonban sem a vizsgáló bíró, sem a tárgyaló bíró, sem a fellebbezési bíró nem volt hajlandó arra, hogy a kérdéses ügynököt meghallgassa és szembesítse a vallomásában foglaltakat Mr. Lüdi állításaival (aki) kevesebb mennyiséget és kisebb összegeket ismert el beismerő vallomásában... Az eljárás során lehetőség lett volna arra, hogy a tanúnak a meghallgatása védekezés jogának sérelme nélkül olyan módon történjék meg, hogy az ügynöki mivolta ne kerüljön a nyilvánosság előtt feltárára és a jövőben is a hatóságok rendelkezésére állhasson hasonló ügyekben. Ezzel a rendőrhatalom törvényes érdekei sem szenvedtek volna sérelmet a kábítószer eladási ügyek feltárása vonatkozásában... A névtelen ügynök meghallgatásának mellőzése a védekezés jogának olyan jelentős korlátozása volt, ami miatt az eljárás nem volt tisztességes, és megvalósította a 3. cikk 3/d. paragrafusának megsértését, összefüggésben az 1. paragrafussal" (Közzétéve a BH 1992. év 11. számában).

A jelen ügy alaphelyzete a fedett nyomozó tekintetében megegyezik az emberi jogi bíróság által kifogásolt azon eljárással, hogy jelen esetben a magyar eljárási törvény - az előbbieken már hivatkozottan - nem ad törvényes lehetőséget sem a fedett nyomozó meghallgatására, s a másodfokú bíróság álláspontja szerint ezen tevékenységével kapcsolatban más személy tanúkénti kihallgatására sem kerülhet sor. Ilyen körülmények között tehát az ügyésznek ez okból is észlelnie kellett volna a cselekmény kapcsán, hogy a vádlottakkal szemben a fedett nyomozó „tanúkénti” felhasználása nem tekinthető tisztességes eljárásnak. Ennek kihatását kellett volna vizsgálnia a tekintetben, hogy egy ilyen tevékenység eredményeként van-e lehetőség törvényes vád emelésére. Ismételten leszögezi a másodfokú bíróság, hogy önmagában a „titkos ügynök” tevékenysége nem törvénytörő, ha magatartásával nem provokál mást bűncselekmény elkövetésére.

A Be. 2. § (2) bekezdése szerint törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.

E törvényhelyben meghatározott kritériumok nem tekinthetők taxatív felsorolásnak. A vizsgálat tárgyát kell képeznie annak is, hogy „*a meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye*”-re vonatkozóan a nyomozás során a tisztességes eljárás szabályai betartásra kerültek-e, mert ha nem, akkor annak az a következménye, hogy az ilyen eljárás eredményeként emelt vád nem lehet törvényes. Jelen esetben is erről van szó. A cselekmény elkövetését az előbbiekben részletezettek szerint a fedett nyomozó provokálta, ezért olyan cselekmény képezi a vád tárgyát, amelyet az államot képviselő nyomozó az ügyészi engedélyt megszegve, túllépve bűncselekményt (kábitószerrel visszaélésre felbujtást) elkövetve indukált. Miután pedig a vád értékesítési cselekményt tartalmazó része ilyen körülmények között nyomozói bűncselekményen alapul, az ezáltal nem törvényes. A Be. 373. § (1) bekezdés I/c. pont, illetve a Be. 2. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az 1. vádpont tekintetében valamennyi vádlottra vonatkozóan emiatt hatályon kívül helyezte és velük szemben az eljárást megszüntette a Btk. 282/C. § (2), illetve a Btk. 282/A. §-ában foglalt értékesítési típusú cselekmények miatt.

Ez az eljárás megszüntetése nem érinti a vádlottakkal szemben egyéb pontokban emelt törvényes vád elbírálhatóságát. Nem kétséges ugyanis, hogy a III. r. vádlott által IV. r. vádlottnak átadott csekély mennyiség felső határát meghaladó kábítószer, illetve az egyes vádlottak által fogyasztás céljából megszerzett kábítószer tekintetében a törvényes vádemelést követően az anyagi és eljárási szabályoknak megfelelő bírósági eljárás nyomán hozott az elsőfokú bíróság ítéletet. Ezt a másodfokú bíróság a büntetőjogi felelősség tekintetében érdemben bírálta felül.

Az 1.1. pontban III. r. vádlott által IV. r. vádlott részére átadott kábítószer tekintetében az elsőfokú bíróság iratszerűen állapította meg a tényállást, az további kiegészítésre, pontosításra nem szorult. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget téve adott számot arról, hogy miért nem fogadta el III. r. vádlott védekezését és miért állapította meg a tényállásban írtakat (25. oldal 2. és 3. bekezdés). E cselekménynek megfelelően a tényállás 4. pontjában helyesen állapította meg a tényállást IV. r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság.

Ugyanez vonatkozik II. r. vádlott 3. pontban és V. r. vádlott 5. pontban leírt fogyasztási típusú cselekményére.

Ahogyan a tényállás módosítását megelőzően a másodfokú bíróság már arra utalt, I. r. vádlott tekintetében a 2. pontban megállapított tényállás azonban nem minden tekintetben megalapozott, mert kétséget kizáró bizonyossággal nem volt rögzíthető, hogy I. r. vádlott fogyasztás céljából a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó kábítószerrel szerzett volna meg. Ezzel szemben csupán az volt megállapítható, hogy ezt a határértéket el nem érő, viszont a csekély mennyiség felső határát meghaladó kábítószerrel - extasyt, kokaint és marihuánás cigarettát - szerzett meg fogyasztás céljából. A történeti tényállást az elsőfokú ítélet 11-12. oldalán a 2. pontban ennek megfelelően módosította a másodfokú bíróság és az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapítását a történeti tényállásból kirekesztette.

A vádlottak által elkövetett egyéb cselekmények tekintetében a másodfokú bíróság I. r. vádlott fogyasztási típusú cselekményének minősítését a történeti tényállás változása folytán megváltoztatta és a cselekményét a Btk. 282/C. § (1) bekezdésébe ütköző és a szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétségének minősítette. Az e vádlott által fogyasztás céljából megszerzett, tartott kábítószer hatóanyagtartalma ugyanis a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát bizonyíthatóan nem érte el. A személyi körülményeiben történt kiegészítésre figyelemmel - 2008. év április hó 2. napjától jelenleg is drogfüggőséget gyógyító kezelésen vesz részt - a Btk. 283. § (1) bekezdés e/1. pontja szerinti eljárást megszüntető oknak minősül. Ezért e bűncselekmény tekintetében a Be. 332. § (1) bekezdés g./ pontjára figyelemmel a Be. 345. §-a alapján az e cselekmény miatti eljárást megszüntette, mert már az elsőfokú ítélet meghozataláig igazolta a 6 hónap kezelésben részvételt (Btk. 283. § (1) bekezdés 2/f. pont).

III. r. vádlott 1.1. pontbeli cselekménye átadási típusú elkövetést valósít meg, ám a minősítése megváltozott, mivel az e vádlott által IV. r. vádlottnak adott kábítószer mennyisége nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát. E cselekmény ezért a Btk. 282/A. § (1) bekezdés II. fordulat szerinti kábítószerrel visszaélés büntetét meríti ki.

Egyebekben II. r., IV. r. és V. r. vádlottak fogyasztási típusú cselekményét az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette az elsőfokú bíróság.

I. r. vádlottal szemben nem került sor büntetés kiszabására. A további vádlottakra vonatkozóan az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket, azonban az 1. pontbeli eljárás megszüntetése folytán az ezzel kapcsolatos bűnösségi körülményeket a másodfokú bíróság az értékelési köréből kirekesztette. Valamennyi vádlott tekintetében további enyhítő körülménynek minősül az elsőfokú ítélet meghozatala óta eltelt további időmúlás. Ezen körülmény ellenére sem volt mellőzhető III. r. vádlottal szemben a törvényes büntetési tétel alsó határának megfelelő, míg IV. r. vádlott fogyasztási típusú cselekménynél a büntetési tétel minimumához közeli végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása.

Az elévülési időt is meghaladó időmúlás a Btk. 87. § (1) bekezdés e./ pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazását indokolta II. r. és V. r. vádlottakkal szemben, akiket a másodfokú bíróság így a Btk. 51., 52. §-ai szerinti pénzbüntetéssel sújtott. Ebbe rendelte beszámítani a vádlottak által előzetes fogvatartásban, illetve házi őrizetben eltöltött idejét (Btk. 99. § (1)-(3) bekezdések). A főbüntetés megváltozása csak végrehajtandó szabadságvesztés mellett alkalmazható, a Btk. 53-55. §-ai szerinti közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzését is indokolja. Ugyancsak a főbüntetés megváltoztatása folytán V. r. vádlottal szemben mellőzte a másodfokú bíróság a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelését, valamint az I-IV. r. vádlottakkal szemben - törvényi előfeltétel híján - a vagyonekobzás alkalmazását.

A másodfokú bíróság a vádlottakat terhelő bűnügyi költség összegét a Be. 338. § (2) bekezdése 2. mondata alapján mérsékelte. III. r. vádlott tekintetében a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség - a vádlott sikeres fellebbezése folytán - a Be. 381. § (2) bekezdése alapján az államot terheli.

Az ítélet ellen valamennyi vádlott tekintetében a Be.386. § (1) bekezdés c./ pontja alapján fellebbezésnek van helye.

B u d a p e s t, 2010. év február hó 3. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.	Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

*Kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző*

V é g z é s:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **I. r. vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Ítéltábla megállapítja, hogy az ügyészi fellebbezés visszavonása folytán a Fővárosi Bíróság 8.B.904/2006/86. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.161/2009/17. számú ítéletében foglalt változtatással I. r., II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottakkal szemben **2010. év június hó 30. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.**

I n d o k o l á s:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Ítéltábla 2010. év február hó 3. napján kelt 3.Bf.161/2009/17. számú ítélete ellen az ügyész az eljárást megszüntető rendelkezés és téves minősítés, valamint a büntetés súlyosításáért jelentett be fellebbezést.

A Legfőbb Ügyészség 2010. év június hó 30. napján érkezett BF.1223/2010. számú átiratában a bejelentett fellebbezést visszavonta, ezért a másodfokú bíróság a Be. 588. § (2) bekezdés b./ pontja, valamint a Be. 358. § (3) bekezdés b./ pontja alapján megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság 8.B.904/2006/86. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.161/2009/17. számú ítéletében írt változtatással 2010. év június hó 30. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

B u d a p e s t, 2010. év június hó 30. napján

**Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke**

*Kiadmány hiteléül:
tisztviselő*

